

Motanul și Gherlanul veteran

La Fontaine

Nu-mi mai aduc aminte ce fabulist anume
Îl lua pe Joe martor
C-a existat odată pe undeva un tartor:
Motanul cel mai aprig și mai viteaz din lume,
Un Machedon năprasnic al lumii pisicești
Și-o pacoste a ginții șoricești.
Cumplitul Rodeslană,
O crâncenă satană,
Temut în jur pe-o rază de-atâtea zeci de leghe,
Prin poduri, prin hambare, prin pivnițe sta de veghe,
Voind înverșunatul mai peste tot să-i bântuie
Și-ntreaga omenire de șobolani s-o mântuie.
Capcanele lăsate cu brânză prin hodgeacuri,
Cumplita șoricioaică din pivnițe și tot
Șiragul de otrăvuri îndătinat de veacuri
Păreau pe lângă dânsul de-a dreptul niște fleacuri.
Nemaizărind cu timpul prin borte nici un bot,
Ce-a pus atunci la cale-mpielitatul?
Să facă într-o zi pe... spânzuratul,
Ținându-se c-o sfoară de-o grindă din tavan.
Crezându-l mort și țepăn pe crudul cotoșman
(Pesemne zgâriase
Pe careva ori, poate, din puii fripți furase)
Și, bucuroși de moartea cumplitului dușman,
Ieșiră, Șobolani, cu teamă, câte unul,
Să vadă cum atârnă de grindă căpcăunul,
Și, strânși buluc îndată, au început să joace
Bătuta printre stive ori sus, pe boloboace.
Dar când era mai deșuchiat sabatul,
Învie deodată spânzuratul,
Începe să-i înhațe mai cu foc
Pe cei mai cu zăbavă
Și-i satură de joc.
- Sunt încă viu (le spuse Motanul) și-n putere
Și nici o îndoială nu încape,
Că nu găsiți pe lume nici găuri, nici unghere,
De mine să vă scape!
Nu trece mult și iată-l pândind în căpistere
Ca un morman de cocă la vedere.
Nebănuind, firește, nătângii, ce-i așteaptă,
Păș-păș, toți Șobolani spre dânsul se îndreaptă.
Doar un Gherlan, pe vremuri vestit, cu coada ruptă,
Un veteran al gintei, umblat, temut în luptă,

Se uită la aluatul cât un morman de gheme
Și-i spune căpeteniei supreme:
- Ascultă-mă o dată și pe mine:
Mormanul de făină nu-mi prea miroase-a bine...
Mai chibzuit ar fi de ne-am abține...
Mormanule fățarnic, cât pieptul unei dropii,
(Mai spune el mai mult ca pentru sine)
Și sac de-ai fi, eu tot nu mă apropii!
Pătit, - avea dreptate bătrânul seminției
Să fugă de ispita lăcomiei.
Ne-ncrederea e mama chezășiei.